

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **greiner packaging slušovice s. r. o.**, se sídlem Greinerova 54, Slušovice, zastoupeného JUDr. Ivo Bubrjakem, advokátem se sídlem Soudní 1293/14, Kroměříž, proti žalovanému: **Finanční úřad ve Zlíně**, tř. Tomáše Bati 21, Zlín, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2007, čj. 236160/07/303918/2103, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 10. 2008, čj. 29 Ca 149/2008 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 11. 2007, čj. 23610/07/303918/2103 o opravě zřejmých omylů a nesprávnosti podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, bylo vysloveno, že se mění částka nedoplatku vykázaného na dani z převodu nemovitostí ke dni 5. 9. 2007 z částky 7 376 935,92 Kč na částku 4 306 889 Kč.

Rozhodnutím Finančního ředitelství v Brně ze dne 7. 7. 2008, čj. 10960/08-1500-707632 bylo k odvolání žalobce rozhodnutí Finančního úřadu ve Zlíně částečně změněno, pokud se týká data vydání rozhodnutí finančního úřadu čj. 201455/07/303918/2103 (uvedeného výroku rozhodnutí z 26. 11. 2007) s tím, že v ostatním zůstává rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nezměněno.

Žalobu ze dne 23. 6. 2008, doručenou Krajskému soudu v Brně dne 25. 6. 2008, se žalobce mimo jiné domáhal přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí Finančního úřadu ve Zlíně. Usnesením tohoto krajského soudu ze dne 11. 7. 2007 (zřejmě

správně 11. 7. 2008), čj. 29 Ca 129/2008 – 96, byla věc této žaloby vyloučena k samostatnému řízení.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 21. 10. 2008, čj. 29 Ca 149/2008 – 28 byla tato žaloba odmítnuta, protože žalobce nevyčerpal opravné prostředky, a je tedy žaloba podle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřipustná. Krajský soud poukázal na to, že z předložených listin a z vyjádření žalovaného vyplývá, že žalobce sice využil možnosti podat proti napadenému rozhodnutí odvolání, nevyčkal však rozhodnutí o opravném prostředku. Tento soud poukázal i na judikaturu Nejvyššího správního soudu a to na rozsudek ze dne 4. 3. 2004, čj. 3 Ads 58/2003 – 32, a usnesení (správně rozsudek) ze dne 16. 11. 2004, čj. 1 As 28/2004 - 106.

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení tohoto usnesení ze dne 21. 10. 2008. Především poukázal na to, že v době vydání napadeného usnesení krajského soudu již bylo rozhodnuto o jeho odvolání a soud tedy již mohl rozhodnout o přezkoumání jak rozhodnutí Finančního úřadu ve Zlíně, tak i rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně. Dále stěžovatel brojí proti zákonnosti rozhodnutí žalovaného, zejména namítá, že nepřihlédl k tomu, že došlo k zániku daňového dlužníka (společnosti MOVA a. s.), namítá porušení řady ustanovení zákona č. 337/1992 Sb., a že nebylo respektováno, že došlo k obnově správního řízení.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl, aby tato stížnost byla zamítnuta a ztotožnil se se závěry krajského soudu.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v rozsahu stížních důvodů, přičemž vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 5 s. ř. s., nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.

Podle § 68 písm. a) s. ř. s. žaloba je (mimo jiné) nepřipustná, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.

Podle ustálené judikatury zdejšího soudu vyčerpáním opravných prostředků se rozumí nejen jejich podání, ale i vyčkání výsledku opravného řízení (rozhodnutí o opravném prostředku). V tomto směru je možno odkázat na podrobné zdůvodnění nejen již zmíněného rozsudku ze dne 16. 11. 2004, čj. 1 As 28/2004 – 106, ale např. i na rozsudek ze dne 12. 5. 2005, čj. 2 Afs 98/2004 – 65 (obě tato rozhodnutí publikována na www.nssoud.cz).

Obdobnou věc, jako tomu bylo v tomto případě (kdy rozhodnutí o opravném prostředku bylo vydáno až po podání žaloby, ale před usnesením o odmítnutí žaloby) posuzoval zdejší soud v rozsudku ze dne 4. 3. 2004, čj. 3 Ads 58/2003 - 32, ve kterém dospěl k závěru, že je právně nevýznamné, že žalobce si podal opravný prostředek, o němž bylo posléze rozhodnuto (viz. rovněž www.nssoud.cz). Rozhodnutí o opravném prostředku a tudíž i nezbytné žalobní body nelze předjímat. Jedná se o odlišnou situaci od případu, kdy v okamžiku podání žaloby o opravném prostředku již bylo rozhodnuto, a je možné odstranit vady žaloby spočívající v tom, že návrh rozsudečného výroku chybně směřuje proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a je příp. nesprávně (v rozporu s § 69 s. ř. s.) označen žalovaný.

Ostatně stěžovatel, jak sám uvádí v kasační stížnosti, proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 7. 7. 2008 podal u Krajského soudu v Brně novou žalobu.

Za situace, kdy žaloba byla odmítnuta, a krajský soud tedy nejednal o věci samé, nezabýval se i zdejší soud dalšími stížními důvody, týkajícími se zákonnosti dotyčných rozhodnutí správních orgánů.

Ze všech těchto důvodů byla kasační stížnost žalobce jako nedůvodná zamítnuta (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). O nákladech řízení rozhodl zdejší soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, žalovanému (jak vyplývá z obsahu spisu) tyto náklady nad rámec běžných výdajů nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. prosince 2009

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu